

Tarcza Naramienna Narwik Narvikschild

Kolekcja:	Tarcza Naramienna Narwik Narvikschild
Muzeum:	PORADNIK - IDENTYFIKACJA ODZNAK NIEMIECKICH OKRESU III RZESZY
Właściciel:	gremlin

Miejsce pochodzenia: Niemcy

Stan eksponatu: Nie określono

Opis: Tarcza Naramienna Narwik ; Narvikschild ; Narvik Shield

Kopia - wersja w srebrze

Ustanowiona 19 sierpnia 1940 roku przyznawana oficerom, podoficerom i szeregowym Kriegsmarine, Luftwaffe lub Heer biorącym udział w Bitwie o Narwik (od 9 kwietnia do 9 czerwca) podczas kampanii norweskiej.

Ogólnie nadano 8,577 tarcz naramiennych Narwik (popularnie tzw. szyldów) dla wszystkich trzech rodzajów wojsk. Pierwszym odznaczonym - 21 marca 1941 roku, był Generealoberst Dietl. Projekt tego pierwszego z nowego rodzaju odznaczeń wykonał Profesor Klein z Monachium a przybrało ono formę tarczy zwieńczonej orłem trzymającym w szponach swastykę otoczoną wieńcem. Trzy stopnie tworzą głębię między swastyką w wieńcu a złożonymi lecz wydłużonymi skrzydłami orła, ostatni z nich jednocześnie tworzy górny bok prostokąta w który wpisana jest nazwa "Narvik". Poniżej zaś mamy elementy charakterystyczne dla każdego rodzaju wojsk których współpraca była niezbędna do odniesienia końcowego sukcesu w Bitwie o Narwik. I tak:

- szarotka to znak rozpoznawczy Strzelców Górskich z wojsk lądowych (Gebirgsjäger, Heer), którymi dowodził Generaloberst Edward Dietl

- kotwica reprezentuje jednostki Kriegsmarine zarówno marynarzy, jak i oddziały walczące na lądzie

- śmigło jest odzwierciedleniem zaangażowania Luftwaffe, jej spadochroniarzy (Fallschirmjäger) oraz personelu latającego.

Śmigło oraz kotwica są skrzyżowane zaś szarotka jest ponad nimi wkomponowana w datę 1940.

Tarcze (szyld) produkowano jako wytłoczkę z cynku lub mosiądzu (pierwsze egzemplarze) z kontrą, pomiędzy nimi zaś znajdował się materiał odpowiednio w kolorze do munduru rodzaju

sił zbrojnych odznaczonego (heer - feldgrau, luftwaffe - blaugrau, kriegsmarine - blue).Tarcza Narvik dla Kriegsmarine była w tradycyjnym dla niej kolorze złotym zaś dla Luftwaffe i Heer w kolorze srebrnym.

Tarcza była noszona na lewym ramieniu a każdemu odznaczonemu wręczano 3szt., tarcze wręczano również pośmiertnie spadkobiercom. Stosunkowo niewielka liczba nadań oraz wczesnowojenny czas ustanowienia odznaczenia powodował, że jej posiadanie było bardzo prestiżowe.

Grzechem byłoby nie wspomnieć o udziale polskiej Samodzielnej Brygady Strzelców Podchalańskich (SBSP) w ciężkich bojach, w trudnym, górzystym terenie wokół Narwiku. Brygada wraz z oddziałami norweskimi zdobyła miasto i port 28 maja. Pozycje utrzymywała aż do momentu odesłania na powrót do Francji, w związku z niemieckim atakiem na Belgię i Holandię.

Odpowiednikiem dla żołnierzy polskich tarczy Narwik był Norweski Sznur Naramienny, wręczany weteranom Bitwy o Narwik (zainteresowanych odsyłam do nr.5 Archeologii Wojskowej i artykułu autorstwa Bjorna Bratbak-a).